

Серія «Скарбничка казок світу»

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА
КРЕСАЛО
ДІВЧИНКА З СІРНИКАМИ
СНІГОВА КОРОЛЕВА
ДУДАР ІЗ ХАМЕЛЬНА
ПРИНЦ РУБІН
НОВИЙ УБІР КОРОЛЯ
ХЛОПЧИК-МІЗИНЧИК
ГОРЩИК КАШІ
ТРИ ЛЕДАРИ

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 82-343
ББК 84-4
Ч-45

Серія «Скарбничка казок світу» заснована 2011 року

Переказав українською Євген Литвиненко
Ілюстрації Яни Гавриш, Сергія Гавриша

Червона Шапочка : казки / переказав укр. Є. Литви-
Ч-45 ненко. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2012. —
56 с. — (Серія «Скарбничка казок світу»).

ISBN 978-966-10-1933-0 (серія)
ISBN 978-966-10-1535-6

Для дошкільного та молодшого шкільного віку.

УДК 82-343
ББК 84-4

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-1933-0 (серія)
ISBN 978-966-10-1535-6

© Євген Литвиненко, переказ українською, 2012
© Яна Гавриш, Сергій Гавриш, ілюстрації, 2012
© Видавництво «Навчальна книга — Богдан», 2012

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА

Жила собі на світі маленька славна дівчинка. І така вже була вона мила, що всі її любили, хто на неї тільки гляне. А найдужче любила її бабуся — вже, бувало, й не знала, що дитині дати. От якось подарувала їй бабуся червону оксамитову шапочку. Та шапочка була так дівчинці до лиця, що іншої вона й носити не хотіла.

Через те й прозвали дівчинку Червона Шапочка.

Одного разу мати каже їй:

— Іди-но, доню, сюди. Ось тобі пиріг, пляшка соку, віднеси бабусі, вона вже старенька, нездужає, то нехай трохи підживиться. Рушай зараз, поки сонечко ще не припікає. Іди тихенько, спокійненько, з дороги не звертай, — бо ще впадеш та розіб'єш пляшку, тоді з чим прийдеш до бабусі? А як увійдеш до хати, то по кутках не роздивляйся, а перше привітайся чемненько.

— Я, мамо, все зроблю так, як ти велиш, — сказала Червона Шапочка, попрощалася з матір'ю і пішла.

А бабуся жила в лісі, за півгодини ходи від села. І щойно Червона Шапочка увійшла в ліс, так і зустріла вовка. Вона й не знала, що то за клятий звір, а тому зовсім не злякалася його.

— Добридень, Червона Шапочко, — привітався вовк.

— Красно дякую, вовче, добридень і тобі.

— А куди це ти чимчикуєш так рано, Червона Шапочко?

— До бабусі.

— А що ти несеш у фартушку?

— Пиріг і сік. Учора мама напекла пирогів, то нехай і старенька недужа бабуся трохи поласує та підживиться.

— А де ж твоя бабуся живе?

— Трохи далі у лісі, з чверть годинки ходи звідси. Там під трьома великими дубами стоїть її хатка, а довкола хатки ліщина. Та ти, либонь, сам знаєш де, — мовила Червона Шапочка.

А вовк собі й подумав: добрий обідець був би з цього дівчатка. Воно, певне, смачніше, ніж стара бабуся. Але треба добре поміркувати, щоб обох запопасти.

Він трохи пройшовся поруч із дівчинкою, а тоді й каже:

— Червона Шапочко, а подивись лишень, які гарні квіточки ростуть навколо. Чом ти й не глянеш на них? І невже не чуєш, як гарно

ДУДАР ІЗ ХАМЕЛЬНА

Жили колись на півночі Німеччини у місті Хамельні, що стояло на березі широкої і повноводої річки, працелюбні, щасливі люди. Мешкали вони у кам'яницях, численні череди корів, отари овець і кіз, табуни коней випасалися на довколишніх луках, і мали хамельнці все, що душа забажає. Та якось трапилося неймовірне.

Річ у тім, що в міських будинках завжди водилися миші. Але спритні гладкі коти не давали змоги злодюжкам ласувати господарів припасами.

Якось уранці весь Хамельн заповнили тисячі й тисячі мишей. Вони бігали вулицями, змітаючи все на своєму шляху. Господарі тепер не мали спокою ні вдень ні вночі, а хоробрі колись коти розбіглися навсібіч. Миші вривалися в будинки, згризали все, що зберігалось в коморах і комірчинах, а коли припаси закінчувалися, гризли все, що потрапляло на очі.

У місті зчинився переполох.

Зібрав тоді бургомістр своїх радників, і почали вони думати-гадати, як спекатися цього лиха. Котів уже й слід заповся, і ніякої отрути на це юрмище мишей не вистачило б. Не бігати ж за ними з палицями! Хто ж урятує місто від нашествия мишей?

Аж ось пролунав гучний грюкіт у двері, який дуже перелякав управителів міста. Вони подумали, що це прийшов до них натовп розгніваних хамельнців. Та коли вельможі, тремтячи від страху, розчинили двері, то побачили незнайомця. З першого погляду було зрозуміло, що перед ними стояв чужоземець. У руках він вертів позолочену дудочку.

— Я знаю про ваше лихо, — сказав він, — і можу допомогти. Мені вже доводилося змагатись і з кажанами, і з тарганами, ото ж від мишей я вас порятую, але за це вам доведеться заплатити мені тисячу золотих.

— Тисячу? — закричав бургомістр. — Та якщо ти допоможеш нам, то матимеш усі п'ятдесят тисяч!

Бургомістр був дуже скупий і відразу ж пошкодував, що дав таку обіцянку. А дудар, повіривши його слову, сказав:

— Сьогодні вже темно, а завтра на світанку в місті не буде жодної миші.

ТРИ ЛЕДАРИ

В одного короля було три сини, і всіх він однаково любив, але не знав, кого після своєї смерті володарем королівства залишити. От коли він помирав, покликав до себе синів та й мовив:

— Любі діти, ось що я надумав: хто з вас найледачіший, тому й бути королем.

Старший син і каже:

— Виходить, батечку, королівство належить мені. Я такий ледачий, що коли лежу і спати хочу, а мені в очі вода крапає, то я краще не засну, аніж відсунуся.

Середульший і каже:

— Королівство належить мені, батечку, — адже я такий ледачий, що коли сяду біля вогнища погрітися, то скоріше п'яти собі спалю, аніж ноги відсуну.

А найменший:

— Королівство буде моє, батечку, — адже я такий ледачий, що коли поведуть мене на шибеницю, і буде вже мотузка у мене на шиї, і дасть мені хтось гострого ножа в руки, щоб перерізати її, то я скоріше дозволю себе повісити, аніж простягну руку до зашморгу.

Почув це король та й каже:

— Оце то ледащо! Ти й повинен стати королем!

Зміст

Червона Шапочка	3
Кресало	8
Дівчинка з сірниками	14
Снігова Королева.....	20
Дудар із Хамельна	31
Принц Рубін.....	35
Нове вбрання короля.....	40
Хлопчик-Мізинчик	47
Горщик каші	51
Три ледарі.....	53

Літературно-художнє видання

Серія «Скарбничка казок світу»

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА

Казки

Переказав українською *Євген Литвиненко*
Ілюстрації *Яни Гавриш, Сергія Гавриша*

Головний редактор *Богдан Будний*
Редактор *Ірина Дем'янова*
Обкладинка *Володимира Басалиги*
Комп'ютерна верстка *Нелі Домарецької*

Підписано до друку 23.05.2012. Формат 84х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура Baltica. Умовн. друк. арк. 4,90. Умовн. фарб.-відб. 4,90.

Видавництво «Навчальна книга — Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга — Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002
Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-48
office@bohdan-books.com www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-1536-3

